

Tialoiden uutisia 28.9.2023, Tervehdys Dar es Salaamista

Viime kirjeestä on yhtäkkiä hujahtanut lähes kaksi kuukautta, pahoittelut viiveestä. Tämä kuitenkin kuvaa meille itselle hyvin sitä, miten nopeasti aika täällä menee ja toisaalta, kuinka hitaasti monet asiat taas etenevät.

Tätä kirjettä kirjoitamme nyt omasta vuokra-asunnostamme. Onnistuimme vuokraamaan talon, jossa on mukavan iso piha ja nyt kalustamme pikkuhiljaa taloa. Meillä meni alkuun ennen vuokrataloon muuttoa paljon aikaa siivoamiseen. Vaikka sitä olivatkin paikalliset ”siivonneet” kaksi päivää, jatkoimme itse siivoamista vielä viitisen päivää, ennen kuin muutimme taloon. Nyt talo alkaa vähitellen tuntua jo kodilta, kun huonekalut lisääntyvät ja viihdymme siellä. Pian alkava sadekausi näyttää sitten oliko tämä talo hyvä valinta, vai ei. Jo nyt pikku sateissa olemme huomanneet yhden pienen kattovuodon, jota vuokraisäntä kävikin eilen korjauttamassa. Alkava sadekausi näyttää muuttuuko piha järveksi tai tuleeko vettä jostain sisälle.

Lapset ovat olleet nyt koulussa noin kuukauden ja arjen rutiinit löytyvät pikkuhiljaa senkin osalta. Tytöt käyvät nyt ensimmäistä kertaa koulua englanniksi, mikä kyllä nostaa koulun vaatimustasoa kovasti. Onneksi meillä on Olivia Koski täällä apuna tämän syyslukukauden ajan. Hän on ollut jo tähän mennessä merkittävä tuki tyttöjen koulun käynnissä, josta olemme hyvin kiitollisia. Ilman häntä koulunkäynti olisi ollut tytöille huomattavasti vaikeampaa ja vaikuttanut elämäämme vielä paljon haastavammin.

Olivia Koski saapui viikko ennen tyttöjen koulun alkua ja keskelle muuttoa. Olivia asuu meidän kanssamme ja hän olikin suureksi avuksi myös muuttosiivouksessa. Meidän yhteistyö ja elo on sujunut alusta asti mukavasti. Oliviasta tulikin meille kuin perheenjäsen melko nopeasti tänne tulon jälkeen. Iloinen yllätys oli, että tyttöjen koululla on tänä vuonna poikkeuksellisen monta tutoria syksyn ajan. Heitä on tullut mm. Tanskasta ja Saksasta erilaisiin avustaviin tehtäviin koululle. Olivia onkin tavannut heitä vapaa-ajalla ja päässyt välillä viettämään aikaa ikäistensä kanssa.

Lapset täytyy täällä kuskata kouluun ja pois, joten koulu rytmittää aika lailla arkipäiviä. Ajamme edelleen laina autolla. Oman auton löytäminen onkin yksi tärkeä asia, minkä toivomme järjestyvän mahdollisimman pian, sillä sujuva arki täällä vaatisi oikeastaan kaksi autoa.

Isona kiitosaiheena on, että itse olemme tähän asti säilyneet kohtalaisen terveinä, pieniä kurkkukipuja ja lieviä vatsavaivoja lukuun ottamatta. Olivialle (tyttarellemme) jouduimme käydä teettämässä Malaria testin kuumeen takia, mutta onneksi kyseessä ei ollut Malaria.

Aivan samaa ei voi sanoa meidän vartijoistamme. Täällä taloissa on syytä olla vartija ainakin yöaikana ja monilla on myös päivävartijat. Me olemme palkanneet itsellemme ainoastaan yövartijan. John niminen Masai vartija löytyi seurakunnan kautta ja olemme häneen oikein tyytyväisiä. Hän kuitenkin alkoi melko pian sairastelemaan, eikä syytä oikein löytynyt. Lopulta hän pyysi saada lähteä kotiinsa tervehtymään joksikin viikoksi. Suostuimme toki tähän ja hän lupasi lähettää veljensä meille vartijaksi siksi aikaa. Sijaistamaan tullut veli alkoi kuitenkin hankin sairastelemaan jo tänne matkustaessaan. Pari päivää näytti ihan hyvältä, mutta sitten hän sairastui pahemmin ja lähetimme hänet lääkäriin. Hänelle saatiin oikein diagnoosikin; lavantauti, malaria ja vielä suolistolaisia. Lääkkeet saatuaan hän alkoi pikkuhiljaa parantumaan. Juuri kun hän oli ollut pari päivää paremmassa kunnossa, niin hän ilmoitti lähtevänsä toiseen kaupunkiin. Onneksi tässä vaiheessa John oli jo parantunut ja pystyi palaamaan töihin.

Vartija asuu meidän piharakennuksemme yhteydessä olevassa pienessä huoneessa. Toivottavasti tilanne nyt vakiintuu, sillä ei ole mukava, että pihapiirissä vaihtuu koko ajan vieras henkilö. Uusi vartija täytyy aina opettaa ja vielä isompana asiana on se, ettei aina tiedä voiko heihin luottaa. Eli yksi rukousaiheemme on, että saisimme tämän vartijatilan rauhoittumaan.

Muuten arkeen kuuluu swahilin opiskelu, kodin laittaminen ja työn aloittelu pikkuhiljaa. Työhön kuuluu kontaktien luomista, Fidan asioiden opetus ja perehdytysten tekemistä yms. Olemme jo jonkin verran päässeet kiinni myös varsinaiseen työhömmme, lapsi ja nuorisotyön parissa. 16.9 osallistuimme yhden alueen lapsityöntekijöiden seminaari ja koulutuspäivään. Mukana oli noin 20 pyhäkoulunopettajaa ja heidän koordinaattoreitansa. Päivä oli oikein hyvä. Saimme kuunnella ja katsella, sekä Jouni pi+ myös itse yhden oppitunnin. Opettajia oli sekä miehiä että naisia, nuoria ja

vanhempia. Nuorimmat pyhäkoulun opettajat olivat varmasti vielä joku vuosi aiemmin istuneet itse pyhäkoulussa kuuntelijan paikalla.

Tällä hetkellä täytyy rehellisesti myöntää, että uuteen maahan, kulttuuriin ja kieleen sopeutuminen on raskasta. Iltaisin ei tarvitse kovin kauaa odotella unen tulemista. Kodin perustamisen ja ruoan laitton suhteen Jouni sanoikin eilen kaipaavansa Suomesta Prismaa. Tämä kertoo hyvin siitä, miten haasteellista täällä on löytää kaikki tarvitsemansa, kun lähes jokaiselle tavaralle on oma kaupansa. Meillä on mennyt todella paljon aikaa eri tavaroiden etsimiseen uuteen kotiimme. Huonekaluja, kuten sängyt ja ruokapöydän olemme päätyneet teettämään puusepällä, koska emme löytäneet 2 m pitkiä sänkyjä valmiina mistään. Yksi käytetty tuli nettkirppiksellä vastaan, mutta se olisi tullut kalliimmaksi, joten tilasimme mallikuvien kanssa puusepältä lopulta sängyt. Halusimme sänkyihin myös moskiittoverkoille telineet, jotka ovat tarpeelliset malaria-alueella, johon Dar es Salaamkin lukeutuu. Olemme tyytyväisiä tukeviin sänkyihimme, jotka tulivat sovitussa ajassa, vaikka olivatkin vähän erilaiset kuin tilasimme. Täällä on parasta tottua siihen, että mikään ei mene yleensä niin kuin on sovittu tai suunniteltu etukäteen.

Ylimääräisenä haasteena arkeemme on tullut pieni saksanpaimenkoira poika, joka nimesin Ramboksi. Täällä hyvin monilla on vahtikoira tai useampi. Suunnittelimme jo Suomessa, että lapset saisivat täällä kauan odotetun koiran ja samalla vahdin. Ensimmäisessä etsimme jo vähän vanhempaa, valmiiksi koulutettua koiraa, mutta päädyimme ostamaan lopulta pennun. Rambo on rohkea, itsevarma ja energinen tapaus. Hänestä tulee hyvä vahti, kunhan vähän kasvaa ja onnistumme kouluttamaan hänet hyvin. Tähän saakka hän on asustanut enimmäkseen sisällä, mutta aikomus siirtää hänet ehkä kokonaan ulos, koska välillä käymme työreissuilla ja kesällä olemme jakson Suomessa. Tällä hetkellä hän kuitenkin hajottaa paikkoja, jos ei itse pidä häntä hyvin silmällä. Testaa teräviä hampaitaan joka paikkaan. Toisaalta myös nukkuu paljon. Jouni on nukkunut Rambon kanssa yöt alakerrassa ja käyttänyt öisin ulkona tarpeilla. Tämä tietenkin katkoo unia, jotka olisivat hyvin tarpeelliset. Odotamme, että pentuvaihe helpottaisi pian, vaikka pentuna koirat ovatkin suloisimmillaan.

Kiitosaiheita:

- Jumala on varjellut liikenteessä, vaikka on ollut vaaratilanteita
- Vartija on nyt terveenä ja olemme kiitollisia, kun hän on takaisin töissä
- Apulaisemme Saaran kädestä on saatu kipsi pois
- Olemme tutustuneet uusiin ihmisiin, joilta olemme saaneet apua ja neuvoja
- Te kaikki tukijat ja esirukoilijat, jotka olette mukana työssä. Koemme, että meillä on vahva tuki.

Rukousaiheita:

- Meidän Olivian parantuminen ja meidän muiden pysyminen terveinä
- Uuden auton löytyminen ja siihen liittyvien asioiden sujuminen
- Tyttöjen koulunkäynti, voimia opiskeluun ja rohkeutta tytöille käyttää englantia sekä luoda uusia ystävyys-suhteita
- Koko perheen sekä Olivia K:n jaksaminen uudessa elämäntilanteessa uusien haasteiden edessä
- Mombasan lähettpäivät ensi kuussa, rukoillaan johdatusta ja varjelusta koko matkalle
- Vartija-tilanteeseen pysyvyyttä ja Saaran murtuneen käden täydellistä parantumista
- Talon ongelmien ja puutteiden ratkeaminen

Kiitos mukana elämisestä ja muistamisesta.

Jumalan siunausta myös teidän jokaisen elämään.

Terveisin,

Jouni, Anne, Olivia ja Oona